

MURIND IN 7 NUANȚE

LARISA BĂLAN

Am desenat pe podea un curcubeu,
Căci nu l-am mai vazut demult,
Cam de când mi-am vopsit
Ferestrele în negru.

Am stat și am așteptat mult timp,
Să vină cineva să le curețe,
Iar când a venit,
L-am transformat și pe El în întuneric...

Mă așezam des și priveam
Cum podeaua îmi devenea cer
Și m-am gândit să desenez și-un Soare,
Dar m-am înțepat în razele sale.

Când am rămas fără culori,
M-am speriat și-am lăcrimat...
Am smuls curcubeul de pe podea
Și mi l-am înfipt în inimă... o inimă de carton...

Sufletul în șapte nuanțe a crăpat,
Iar ferestrele s-au spart...
Atunci mi-am dat seama c-am murit
Cu un zâmbet rogvaiv...